集合研修総括

ド-ヴァン ハー

2016年3月11日

Lại một ngày nữa đã trôi qua, hôm nay trời rất lạnh, hôm nay cũng là buổi học cuối cùng của chúng tôi ở nghiệp đoàn. Thời gian thấm thoát trôi qua thật nhanh còn mấy ngày nữa chúng tôi đã sang Nhật Bản được mộ tháng. Sau một tháng học tập và rèn luyện tại nghiệp đoàn chúng tôi đã học hỏi được rất nhiều điều cần thiết cho công việc và đời sống sinh hoạt của chúng tôi tại Nhật Bản trong ba năm tới/ và khoảng thời gian này đã để lại cho tôi rất nhiều kỉ niệm... Tôi sang Nhật làm việc với bao sự lo lắng và hi vọng từ gia đình hơn thế nữa còn chính rất nhiều nỗi áp ủ và ước muốn của bản thân tại Nhật và sau khi về nước. Sau khoảng thời gian theo đuổi khá dài tới ngày 15-2-2016 chúng tôi đã bước chân lên máy bay sang nước bạn để thực hiện nguyện vọng và ước mơ của mình. Sau hơn ba tiếng đồng hồ ngồi trên máy bay, chúng tôi hạ cánh vào sáng tinh mơ tại Fukuoka sân bay quốc tế tại phía nam Nhật Bản. Sau khoảng thời dài ngồi trên máy bay mọi người rất mệt mỏi. Hôm đó thời tiết rất lạnh, cảm nhận đầu tiên của mọi người là cái lạnh nơi đất khách. Chúng tôi tiếp tục làm các thủ tục đăng ký để nhập cảnh. Dù được dặn dò và chỉ dạy trước khi đi nhưng chúng tôi vẫn gặp rất nhiều sự sai sót và không hiểu nhưng nhờ được chỉ bảo và giúp đỡ tận tình của nhân viên sân bay chúng tôi đã hoàn thành xong các thủ tục nhập cảnh một cách dễ dàng. Ở sân bay chúng tôi đã rất bất ngờ với sự nhiệt tình của nhân viên và văn hóa xếp hàng của người Nhật. Hôm đó, người của nghiệp đoàn và của công ty đã ra đón chúng tôi. Sau khi chào hỏi và chụp ảnh chúng tôi đã về nghiệp đoàn ở và học tập trong một tháng. Ngày đầu tiên, với bao sự bỡ ngỡ và rất nhiều đ

không biết. Người nghiệp đoàn đã chỉ bảo chúng tôi rất nhiệt tình và chi tiết Điều đầu tiên chúng tôi được học đó là cách sử dụng các vật dụng trong nhà cách phân loại rác. và cả lịch vứt rác của từng loại nữa. Trên đường về nghiệp đoàn chúng tôi rất bất ngờ và thắc mắc tại sao đường phố lại sạch đến thế, hầu như không có rác. Môi trường rất quang đãng; không khí rất trong lành, không có hiện tượng tắc nghẽn giao thông. Đến giờ tôi đã hiểu tại sao nước bạn lại được như thế. Con người Nhật rất tuân thủ nội quy. Rác thì được phân thành từng loại và được vứt vào ngày quy định của từng loại hơn thế rác chỉ được đem ra vào buổi đêm vì ở Nhật rất nhiều quạ vứt ban ngày sẽ bị nó bới ra. Phương tiện giao thông chủ yếu ở Nhật là xe ô tô, và tàu điện; xe đạp và xe máy có nhưng rất ít. Ô tô bên này đi khá là nhanh. đặc biệt tại khu đèn tín hiệu tôi thấy họ còn đi nhanh hơn. Nhưng vì người tham gia rất tuân thủ luật giao thông nên rất hiếm khi có tai nạn. Đặc biệt người Nhật rất ghét tiếng ồn và sợ làm phiền người khác nên hầu như họ không bấp còi trừ trường hợp cần thiết. Về vấn đề hút thuốc thì có nơi hút riêng rất hiếm khi có người vừa đi vừa hút thuốc. Trong thời gian học tập ở nghiệp đoàn chúng tôi đã học và trải nghiệm rất nhiều điều cần thiết và hữu ích. Tuần sau, chúng tôi sẽ về công ty, bắt đầu một cuộc sống mới; và bắt đầu vào công việc. Trong thời gian qua tôi rất cảm ơn người của nghiệp đoàn đã chỉ, dạy bảo chúng tôi những điều hay và cần thiết trong cuộc sống và công việc. Tôi sẽ luôn cố gắng học học và chăm chỉ làm việc rèn luyện bản thân thật tốt để thực hiện ước mơ của mình. Cảm ơn mọi người rất nhiều.

集合研修総括

しゅうごうけんしゅうそうかつ

Sau đây là cảm nhận và Suy nghĩ của Tôi Sau 1 Tháng Thực Tập ở nghiệp Đoàn

名前. ドアン ドゥック ヒエップ

2016年03月11日

Những ngày đầu Tiên đến nhật. với đất nước Mặt Trời mọc, Vâng Tôi đặt chân đến nước nhật đầu Tiên, là FUKUOKA Một Tỉnh nằm ở phía nam nhật bản. Khí hậu ở đó gần giống VIỆT NAM. Và lại ít động đất nhất. Tôi đến nhật bản vào Một ngày của Tháng 2 năm 2016 Dù là Tháng 2 nhưng nhiệt độ Lúc đó cũng 10 độ C Theo Tôi nghĩ là Khá Khắc nghiệt. Tôi cũng như các bạn học Sinh Khác Khi mới ra Khỏi Sân bay FUKUOKA, đã được người của Nghiệp đoàn đón và đưa về Nghiệp đoàn, cảm nhận đầu Tiên về nhật bản, Lúc đó đường phố Ko một chút bụi bặm. Và Tại Sao bên nhật lại đi bên Trái đường, Khác với VIỆT NAM. là đi bên phải. Sau Khi được đưa về Ký Túc của nghiệp đoàn. Phòng của Tôi 7 người. Phòng cũng Khá rộng. gồm có nhà Vệ Sinh. bàn, bếp. Và Tủ quần áo Và bàn học riêng. Và đương nhiên ở đó cũng được Trang bị điều hoà. Và nước nóng. Thường Xuyên. Ngày hôm Sau là ngày đầu Tiên đến Trường. các Thầy cô giáo đến đón chúng Tôi đến Trường Ký Túc Xá cách Trường 3 Km Và 1 Tháng chúng Tôi phải đi bộ đến Trường. Chúng Tôi chưa có xe đạp. Lúc đầu Tôi Thấy Khó Hiểu 1 chút nhưng Sau đó Thì hiểu rằng ở Nhật người Ta coi trọng mạng Sống của người Khác Hơn cả của mình Thà Mình bị Thương còn hơn để người Khác bị Thương. ở Trường học chúng Tôi được các Thầy Cô giáo. dạy cách cư xử. Và an Toàn lao động. cứ mỗi Một ngày là chúng Tôi lại được Thầy cô giáo Kiểm Tra. Tôi Thì Kém Tiếng nhật mời lắm Kiểm Tra Tôi là: Sắt lo. những giờ giảng của Thầy cô giáo Ko chỉ chú Trọng giảng dạy kiến Thức Mà còn Thông qua Việc học hỏi về Văn hoá Và Xã hội NHẬT BẢN. để mang đến nhiều Trải nhiệm Thực Tế cho Tôi. ẤN Tượng Nhất là bài học Và giá Trị của Lời nói. XIN LỖI. CẢM ƠN. ở VIỆT NAM chúng Tôi Nói ít Khi nói Và được Nghe 2 Từ Trên. Nhưng Khi các bạn đến nhật Sẽ được nghe Sắt nhiều bởi Lẽ. người nhật Sắt có Tinh Thần Trách nhiệm. nếu họ làm Sai gì họ Sẽ nhận ngay. Lời xin lỗi cũng như một hành động nhận Lấy Trách nhiệm Thuộc về mình Ko đổ Lỗi cho người Khác. Nếu Khi Ta nhận Trách nhiệm Sai đấy. Chúng Ta có Thể Sửa Sai làm đấy còn Nếu. Ta đổ Lỗi cho người Khác chả phải chúng Ta mất Quyền Quyết định cho cuộc Sống của Mình hay Sao. Và Tinh

Thấn Trách nhiệm ấy cũng Tạo cho Ta cơ hội hoàn Thiện
bản Thân Mình hơn. 1Tháng học ở nghiệp đoàn Tôi đã cố gắng
học để Sau Khi về công Ty. mọi Thứ có Thể dễ dàng hơn Khi mới
có Thể nói chuyện với người nhật. có Thể Tự lo cho bản Thân
Tuần Sau chúng Tôi Sẽ về công Ty. bắt đầu một cuộc Sống mới. công việc
Mới. Trong Thời gian qua Thật Sự tôi rất cảm ơn mọi người ở nghiệp
Đoàn đã chỉ dạy. bảo cho chúng Tôi những điều hay lẽ phải về cuộc
Sống Mà Tôi chưa Từng được Trải qua. Tôi Sẽ luôn nhớ Trong Tâm Trí
Mình. cảm ơn mọi người rất nhiều...

ほんとにどうもありがとうございました。

Sau đây là những suy nghĩ và cảm nhận của ở sau những sống và học tập tại nghiệp

集合研修総括

チャン フィ フォン

28年3月11日

Thấm thoát tính đến giờ này chúng tôi đã đặt chân đến đất nước nhật bản nơi mà người ta thường gọi là sứ sở hoa anh đào, đất nước mặt trời mọc... đến nay cũng đã một tháng rồi. Suy nghĩ trong tôi đang dần dần thay đổi. theo ngày tháng và cuộc sống nơi đây. thể hiện rõ nhất là ngày đầu tiên tôi đặt chân đến sân bay FUKUOKA. một tỉnh nằm ở phía nam nhật bản, khí hậu nơi đây gần giống với việt Nam, dù là giữa tháng hai những nhiệt độ cũng 14 độ C. lúc đó tôi nghĩ là quá khắc nghiệt cho chúng tôi là những người mới qua, Tôi và các thực tập sinh khác khi mới ra khỏi sân bay đã được mọi người trong nghiệp đoàn nhiệt tình đón tiếp lúc đó trong tôi cảm giác lạnh lẽo về một cái mùa đông phủ tuyết đã không còn nữa thay vào đó là một niềm vui, niềm vui của những người phải xa quê nhà như chúng tôi, gặp mọi người chúng tôi cảm thấy như đó là một gia đình thứ hai bên này. Tất cả mọi người nói truyện với nhau thật vui vẻ rồi mọi người chụp ảnh với những hình ảnh lễ hội quen thuộc nhất được đặt tại sân bay. Rồi sau đó mọi người đưa chúng tôi về với nghiệp đoàn. nơi đây chúng tôi sinh hoạt và học tập một tháng trước khi bước chân về với công ty. Trên đường về với nghiệp đoàn cảm nhận của tôi lúc đó thật lạ vì đường phố không một chút bụi và tại sao bên này lại đi bên trái khác với Việt Nam. Mặc dù trong quá trình học tập tại Việt Nam chúng tôi đã được thầy cô và các đàn anh đàn chị đã đi trước chúng tôi đã kể rất nhiều những gì mà mọi người đã trải qua. nhưng đó chỉ là nghe đến bây giờ chúng tôi mới nhìn nhận ra rằng nó còn rất khác và xa lạ với những gì đã được nghe, thực sự đưa nói không có rác, bụi bặm một không khí mà được gọi là sự trong lành nhất mà tôi đã từng thấy. đi qua những bờ biển, nước biển trong sanh với những nàn sóng vỗ vào bờ xa xa là những chiếc tàu chở hàng nhấp nhô, thật sự rất đẹp. nó được ví như một bức tranh thật có giá trị... bước chân vào nhà chúng tôi đã được thầy giáo chỉ cho cách dùng và cách sử dụng mọi đồ dùng dụng cụ sinh hoạt trong nhà

nó thật xa lạ với cuộc sống việt nam.... nhưng được mọi người và anh phiên dịch nhiệt tình chỉ bảo nên chúng tôi đỡ phần nào sự lo lắng về việc sinh hoạt, và nhất là tiếng. thật khó khăn với tôi là một người lần đầu tiên được nói truyện, sinh hoạt cùng với người nhật. thật khó khăn khi tiếng mình không được giỏi, họ nói mình chỉ hiểu phần nào đó. nhưng ngày ngày trôi qua cuộc sống cũng nắp đi nắp lại nhiều lần nv cũng cảm thấy được rằng quen với cuộc sống nơi đây. một tháng nơi đây chúng tôi được đi học, được thầy giáo và các chô hướng dẫn và dạy bảo rất nhiều. cách sinh hoạt đi đứng, giao tiếp... rất nhiều những thứ mà chúng tôi đã được học đã được áp dụng vào cuộc sống và sau này chúng tôi về công ty nơi mà chúng tôi sẽ gắn bó với thời gian thực tập là 3 năm, nội quy, quy tắc, cách chào hỏi, luật pháp cách phân loại rác, từ ngữ chuyên ngành.... đó là tất cả những gì mà hàng ngày chúng tôi phải học trong một tháng qua. có những niềm vui thú vị trong các giờ học trên lớp có cả những sự lo lắng và khó khăn trong khi thầy viết chữ hán mình không hiểu. thầy của chúng tôi cũng đã có tuổi nhưng hàng ngày vẫn vượt một quãng đường xa đến để dạy chúng tôi, tôi cảm thấy sự nhiệt tình của thầy giành cho chúng tôi rất nhiều vì vậy càng làm cho chúng tôi thêm động lực học hành và vươn lên trong cuộc sống cũng nh thời gian bên nhật. ngày ngày trôi qua thời gian chúng tôi được bên nhau đã giường như không còn nữa. mỗi người lại phải đi trên con đường mà mình đã chọn, có nẽ sẽ không còn những buổi chủ nhật đi đá bóng, dù nhau đi rơ bờ biển chơi, đi siêu thị mua sắm nữa mà thay vào đó là những ngày đi làm trên công trường, mặc dù không muốn nhưng vẫn phải nói xa các thầy cô và bạn bè, thời gian chúng ta bên nhau không dài nhưng cũng đủ để hiểu về mọi người, sống như một gia đình, ăn uống, học hành cùng nhau. mai xa rồi liệu các bạn còn nhớ về thời gian này có lẽ là cũng sẽ có người quên nhưng tôi mong giống hãy giữ những gì mình có vì thời gian không cho con người ta quay lại về quá khứ... Cho tôi gửi lời cảm ơn tới mọi người, Thầy cô đã dạy bảo chúng tôi trong thời gia chúng tôi ở lại nghiệp đoàn. thật sự trong tôi giờ rất bối rối không biết nói gì cả muốn nói lời cảm ơn, trước thầy cô nhưng tiếng không được giỏi sợ lại nói sai lại th có lẽ thầy cô sẽ hiểu và thông cảm cho chúng tôi cuối cùng tôi chúc tất cả mọi người có một sức khỏe dồi dào thành c

trong c.sống.

集合研修総括

しゅう ごうけん しゅう そう かつ.

2016年3月11日

名前：ファム グェンザン

Tôi có dịp đến nhật bản trong chuyến đi tu nghiệp sinh thực tập trong 3 năm. là 1 sự cơ hội để cho tôi trải nghiệm thú vị, để tìm hi đất nước, con người, văn hoá, giáo dục. phong tục tập quán của con người nhật bản. Cái quý giá hơn nữa là tôi đc học hỏi kinh ng cũng như là học hỏi công việc của tôi thực tập trong 3 năm. Tôi đã biết nhật bản là 1 nước ~~giữa~~ có 1 nền kinh tế vững mạch và giữ đc tinh tuý của mình với 1 nền văn hoá riêng đậm đà bản sắc dân tộc

Tôi bắt đầu đặt chân lên đất nước nhật bản vào "~~thid~~" tỉnh Fukuo vào ngày 15/2/2016. tôi đã gặp ng mà đã tuyển tôi tại sân bay. Cảm giác của tôi lúc đó rất là hồi hộp, lo sợ. tôi phải học tập 1 tháng tại nghiệp đoàn, để học hỏi phong tục tập quán, văn hoá của người nhật.

Trong xuốt 1 tháng học tập tại nghiệp đoàn. tôi được trải nghiệm được rất nhiều cảm nhận, được nhiều thứ mà mình không thể tin được. Của thực nhật bản xứng đáng là 1 đảo cuốc với thiên nhiên, tuyệt ~~hiệp~~ đ con người nơi này thân thiện và cởi mở, nhiệt thành. họ luôn tìm tòi, học h làm sao phải tích lũy được nhiều kinh nghiệm cho mình. chính tích thi hiểu kí, có câu tiến của người nhật là động lực thúc đẩy họ trở th 1 nước tiên ~~a~~ tiến đứng tốp đầu thế giới. Họ cho tôi nhận thấy ở họ có những phẩm chất vô cùng quý giá. rõ nhất là ở họ có ý thức tập thể cao về nối sống và văn hoá, người ta ~~no~~ hay nói là ng nhật có văn hoá "Xếp Hàng". hơn nữa là về luật an toàn giao thông. họ rất cọi trọng quy tắc đã đặt ra.

Người nhật luôn làm theo mục tiêu mà đã định, tôn trọng thức bậc trong xã hội, cần cù và có tinh thần trách nhiệm cao, người nhật rất có ý thức về tài sản của họ. Đất nước nhật bản thực sự là 1 đất nước đầy tiềm năng để chúng tôi hưởng tới.

Kết thúc 1 tháng học tập tại nghiệp đoàn. tôi đã trả lời được những câu hỏi mà tôi đã tự hỏi mình. tôi đã đc các sense dẫn đi nhiều địa điểm như chùa và đi thăm quan các khu vui chơi và những chỗ đẹp nhất của Fukuoka, tiếp theo là đc đi thải nghiệm sống thấm, gió, bão, động đất nhân tạo, cứu hoả, cứu nạn, để khi tôi mà có gặp phải thì ông biết cách sử lý khi gặp các tình vống trên. tôi cũng đc đi thăm quan viện bảo tàng về nét, văn hoá của nhật bản. tôi đã được các sense ở nghiệp đoàn giảng dạy cho nhiều điều mà tôi cấm phải biết khi đặt chân tới đất nước nhật bản. và dạy cho tôi về cách làm việc và lịch của cty tôi về làm việc. để tôi không bị bỡ ~~ngỡ~~ ngỡ. Hàng sang thì tôi phải đi bộ 20 phút tới nghiệp đoàn để học. tôi cảm thấy mỗi d sang đi bộ như vậy là 1 cách tập thể dục để cho tôi. Mỗi 1 ngày học thì người sẽ k° mệt mỏi. cũng mới đó thôi mà đã xa nhà đc 1 tháng. tôi cảm thấy rất nhớ nhà. nhưng tôi vẫn không mềm lòng ~~(tôi)~~ vì trong tôi đã đặt 1 mục tiêu là học hỏi kinh nghiệm và phong tục tập quán của người nhật. đó là thời gian 3 năm đối với tôi. thời gian đó tôi sẽ cố gắng học hỏi những j mà ~~tôi~~ người nhật đã dạy tôi và tôi học hỏi đc. Sau khi về nước tôi có thể đo thưởng thành, và có 1 tương lai sáng giá hơn mà người nhật với nghiệp đoàn và công ty ~~mong tôi~~ đang đợi tôi được thành công trong cuộc sống như vậy. họ mới không uổng phí 3 năm dạy d tôi ~~lên~~ ~~(người)~~. kinh nghiệm làm vi Tôi sẽ luôn nghi nhớ!

しゅうごうけんしゅうそうかつ

集合研修総括

2016年03月11日

グェン ヴァン トアン

Tôi đã ấp ủ nguyện vọng đi nhật từ rất lâu rồi các bạn à! Hôm nay tôi mới có dịp kể cho các bạn nghe. Những lời sau đây tôi kể sẽ là những điều tôi được trải nghiệm về đất nước và con người nhật bản cũng như trong cuộc sống tôi đã trải qua, các bạn cùng lắng nghe nhé...

Hôm đó là ngày chủ nhật ngày 15 - 2 - 2016, chúng tôi ai cũng trong tâm trạng bồi hồi xen vào đó cũng rất là háo hứng bởi vì chúng tôi xắp xửa sẽ được đặt chân đến đất nước Nhật Bản xinh đẹp. tôi còn nhớ đêm hôm đó có rất nhiều người ra tiễn chúng tôi. Chúng tôi ai ai cũng đều rất vui, nhưng sau khi chúng tôi bước vào phòng chờ, thì lúc đó tôi biết rằng mình xẽ bước vào một cuộc sống mới. một cuộc sống tự lập mới, dấu biết rằng xa gia đình bạn bè và người thân xẽ rất buồn nhưng mình sẽ cố gắng vì tương lai của mình xau này. Các bạn có biết không điều đầu tiên khi tôi đặt chân xuống đất nước nhật bản. điều làm tôi ấn tượng nhất là con người nhật bản rất thân thiện. ai ai cũng trong tâm trạng cởi mở. họ chào nhau một cách rất vui vẻ. luôn nở nụ cười trên môi. Người Nhật Bản họ rất mến khách không chỉ con người, mà điều làm tôi bất ngờ hơn nữa là những con đường rất sạch sẽ và đẹp. Những cái bắt tay nồng ấm cũng như những lời nhắn nhủ đầy tình cảm của người nghiệp đoàn đã làm chúng tôi vơi bớt đi nỗi buồn nhớ nhà. tôi rất hạnh phúc và xung xướng khi lần đầu tiên tôi được nhìn thấy tuyết, cái cảm giác xe xe lạnh thật là tuyệt vời, khi chúng tôi về đến nghiệp đoàn, thật sự tôi rất hạnh phúc và xung xướng, tôi cảm thấy nghiệp đoàn cũng như là ngôi nhà thứ hai của mình

vậy. Mọi người trong nghiệp đoàn rất tận tình chỉ bảo chúng tôi từ những cái nhỏ nhặt nhất. Trong một tháng học ở nghiệp đoàn chúng tôi đã học được rất nhiều điều, từ lễ nghi phong tục tập quán đến những thứ chúng tôi được trải nghiệm qua cuộc sống hàng ngày. Chúng tôi đã được ăn và học tập dưới một môi trường rất tốt là tiên tiến. Một môi trường giáo dục với đầy đủ tiện nghi. Những gì tôi và các bạn học được thật sự là bổ ích. Những niềm vui, những tiếng cười đùa trong giờ học, xen lẫn vào đó cũng có sự lo lắng khi chúng tôi không hiểu chữ hán. Sau mỗi giờ giảng kết thúc hàng ngày thì tôi cùng các bạn lại quay về với căn phòng thân yêu của mình, phòng chúng tôi có 7 người, cuộc sống hàng ngày diễn ra thực sự rất là vui vẻ. Chúng tôi rất hạnh phúc khi được nghiệp đoàn đưa đi chơi, một cảm giác rất vui khi lần đầu tiên tôi và các bạn được thử động đất cũng như bão và cứu hỏa, chữa cháy, tôi còn nhớ rất rõ hôm đó, Một tháng ở nghiệp đoàn không phải là ngắn, cũng không phải là dài, nhưng gì tôi và các bạn học được đều rất là bổ ích, những gì tôi học được, những lời dặn dò tôi xẽ luôn ghi sâu trong tâm trí mình. Tuần sau chúng tôi xẽ về công ty, bắt đầu một cuộc sống, công việc mới. Trong thời gian qua thật sự tôi rất cảm ơn người của nghiệp đoàn đã chỉ dạy, bảo cho chúng tôi những điều hay những điều về cuộc sống mà tôi chưa từng được trải qua. Tôi xẽ luôn nhớ trong tâm trí mình. Cảm ơn mọi người rất nhiều...

集合研修系总括

福岡：2016年3月11日

名前：ヴェソ ヴァソフソ

Một tháng trôi qua thật nhanh với biết bao kỉ niệm ở nơi đây nơi đất khách quê người xa gia đình xa bạn bè xa những kỷ niệm thân thuộc tôi bước vào một cuộc sống mới bầu trời mới với biết bao điều mới lạ bỡ ngỡ không giống với đất nước của tôi nơi tôi sinh ra và lớn lên. Nhật Bản đất nước biển đảo đất nước của hoa anh đào nổi tiếng khắp nơi đây đó với những bộ trang phục độc đáo KIMONO trang phục truyền thống của nơi đây với môn võ SUMO là trận chiến của những người khổng lồ, cuộc đấu không phân thắng bại của những chàng đấu sĩ kiên cường SAMURAI chiến đấu kiên cường đến hơi thở cuối cùng nó tượng trưng cho ý chí của con người nơi đây nhiều nét văn hoá vô cùng bí ẩn và độc đáo NHẬT BẢN đất nước mà tôi muốn đặt chân đến để tìm hiểu học tập và làm việc.

Lần đầu tiên đến nhật cái cảm giác đầu tiên mà tôi nhận thấy được là cái lạnh đến run người không giống như đất nước tôi và sự chu đáo của tiếp viên hãng không tận tình chu đáo chỉ bảo cho chúng tôi từng chút từng chút một khác hẳn với đất nước tôi anh em chúng tôi lần đầu tiên tới nhật ai cũng bỡ ngỡ dù đi đâu, khi làm thủ tục giấy tờ để rời khỏi sân bay tôi lại ngồi làm giấy tờ xong cuối cùng của đoàn vì hàng mà tôi đứng để làm giấy tờ thủ tục bị hỏng anh nhân viên sân bay cứ loay hoay không biết làm sao công nhận nhìn thấy mặt anh ý có chút ngại ngùng vì để khách chờ lâu còn tôi thì cứ đứ mồ hôi chảy ra mặc dù trời đang lạnh, lúc tôi đứng chờ làm thủ tục tôi để ý thấy một cô nhân viên sân bay đứng cao khá xa nhìn với bộ mặt xinh xắn cứ dõi theo tôi, tôi nghĩ chắc là vì chuyện máy hỏng hóc khiến tôi đứng chờ lâu, vậy cuối cùng tôi cũng đã làm xong thủ tục và có thể rời khỏi sân bay khi ra chỗ lấy đồ cô ấy cũng ra theo và nói đã vất vả rồi nhỉ! lại một ấn tượng nhật ea đặc biệt về sự nhiệ

tình của con người nơi đây. Tôi chất hành lý lên xe, đẩy ra ngoài sân bay vừa bước ra tới cửa tôi nhìn thấy được nụ cười tươi đầy niềm vui của giám đốc nghiệp đoàn trung tâm tiếp nhận chịu trách nhiệm với anh em chúng tôi trong ba năm. ở nơi đây và chúng tôi được giám đốc công ty các giáo viên ra đón về trung tâm, điều đầu tiên tôi cảm thấy vui là được gặp một người việt Nam làm cho chính nghiệp đoàn của chúng tôi có gặp được anh khiến chúng tôi nhẹ nhõm hơn, vì lần đầu tiên anh em chúng tôi đến đây như một trang giấy trắng tiếng còn kém gặp được anh ở đây thật là điều tuyệt vời.

Khi tôi bước ra khỏi cửa sân bay để chuẩn bị chất hành lý lên xe về nghiệp đoàn nơi mà anh em chúng tôi ở một tháng đầu tiên để học hỏi nội quy ở nơi đây Nhật BẢN.

Tôi nhìn thấy tuyết thứ mà tôi chỉ được nghe kể và xem qua thông tin truyền thông đại chúng và lần này là được nhìn tận mắt trải nghiệm thực tế, cảm giác thật là tuyệt vời trên đường về trung tâm tôi được thầy giáo trong nghiệp đoàn trở về với năm người của đoàn chúng tôi, giao thông ở đây thật là thuận lợi không một tiếng còi xe inh ỏi không một sự chen lấn xô đẩy con đường thì sạch đến mức không có một mảnh giấy vụn ôi! nhật bản đúng là một đất nước đáng để học tập và làm việc trên đường về tôi được nhìn thấy biển nó cũng thật đẹp với những cánh chim hải âu, những đàn vịt trời đang bay lượn, bởi lội kiếm mồi xa xa là những con thuyền thật lớn và đẹp đang lướt mình dưới đại dương bao la. Nhìn thật là đẹp và lạ mắt.

Đến nghiệp đoàn một căn nhà nhỏ nằm lép mình dưới thị đông đúc và nhộn nhịp MEINOHAMA. vào nhà là một cái nhìn thật là ngưỡng mộ một toà nhà nhỏ bên trong không gian nhà thì chật hẹp mà có thể chứa được rất nhiều đồ đạc, đồ đạc được sắp xếp một cách ngăn lắp và cẩn thận căn nhà với đầy đủ tiện nghi, thật tiện lợi.

Sống ở nơi đây chúng tôi được học biết bao là điều học về cuộc sống, phong tục tập quán trải nghiệm thực tế về cuộc sống nơi đây sáu anh em chúng tôi gồm

hai công ty sống ở ký túc xa cách xa trung tâm chúng 3 km
hàng ngày chúng tôi đi bộ tới chỗ học mất khoảng 30 phút
tuy vất vả nhưng cuộc sống anh em chúng tôi cu ai cũng thấy
vui vẻ và thoải mái hàng tối cùng đi bắt mạng để gọi điện liên
lạc với gia đình bạn bè ở những cửa hàng 24 h và cửa hàng 100
ở nơi đây anh em chúng tôi sống cùng với anh phiên dịch của
nghiệp đoàn người dạy chúng tôi rất chi nhiều điều chỉ dẫn chú
tôi đi đến những cửa hàng bán đồ rẻ phù hợp với túi tiền của
những người tu nghiệp như anh em chúng tôi anh sống ở đây
cũng được một thời gian dài nên cũng hiểu được nhiều biết
được nhiều điều về cuộc sống nơi đây anh theo cảm nhận cử
tôi anh là một con người khá là thân thiện, hoà đồng.
nhiệt tình trong công việc, chúng tôi hàng ngày đi học cùng
với bốn người thực tập sinh trung quốc, tôi cũng không có
ấn tượng về họ chúng tôi ít nói chuyện vì bất đồng ngôn ng
chỉ có thể giao lưu với nhau bằng tiếng nhật nhưng trong
số chúng tôi không cu giỏi để có thể nói chuyện được nên
chúng tôi cũng không gần gũi trong quãng thời gian ngắn ngu
sống ở nơi đây anh em được gần gũi được ăn được học được ở
cùng nhau được cùng nhau chơi đùa, đá bóng vào những ngày
nghỉ được giám đốc dẫn đi chơi rất nhiều nơi biết được nhiều
điều được thầy giáo già chỉ dạy nhiệt tình mặc dù thầy đã
ngoài 70 cái tuổi an hưởng tuổi già mà vẫn hàng ngày lặn lội
hơn 50 Km để dạy chúng tôi, thầy đúng là một tấm gương sáng
để anh em chúng tôi học hỏi. Chúng tôi sắp về công ty lại được
trải nghiệm cuộc sống tự lập, không gia đình người thân chỉ
có anh em là người thân, gia đình anh em chúng tôi mỗi
người một nơi một quê khác nhau nhưng cùng đất nước cùng
dân tộc sang bên này kiếm tiền hy vọng có thể giúp đỡ phần nơ
cho gia đình và lo cho cuộc sống sau này, mong rằng anh em có t
đùm bọc bảo vệ lẫn nhau, yêu thương nhau như anh em một r

Trong thời gia qua rất cảm ơn các thầy các cô trong trung tâm
đã tận tình dạy dỗ chỉ bảo chúng em để chúng em có chút hành
trang mang theo bên mình để sống và làm việc tại nơi đây.

いろいろおせわになりました。

ほんとにどうもありがとございました。